

BÎRANÎNÊN L'ORÉAL ÊN JIBÎRNEBÛYÎ

L'ORÉAL THROUGH GILLETTE · 06

Li ser rêya ku Messîna bi Catania ve girêdide, wî biryar da ku ez ajotinê bikim, û dersa min a yekem li ser tiştê ku divê ez ji her tiştî zêdetir bizanim da min: çawa xwe bidim nasîn xerîdarekî.

Ez wek dandyyekî li xwe kiribûm, parfûmeke fransî ya jinan li min bû, û bi rastî min hêvî dikir ku ew ê min li ser rêyeke dorhêl danehêle da ku ez xwe bifiroşim — yekemîn «JÎGOLOYÊ GILLETTE LI SÎCÎLYAYÊ» yê dîrokê, bêtî ku karibim ji tu kesî re bibêjim. Ew ê ezmûneke bi rastî bêhempa bûya, lê ew tenê fikareke îronîk a erzan bû ku di serê min re derbas dibû, ya ku min biryar da ji xwe re bihêlim.

Giorgio got ku ew ê min wek Birêz Frega bide nasîn, ku ji bo şirketê li pey wî dimeşe, û ku ew ê ji xerîdar bixwaze ku her pirsra ku dixwaze ji min bike, ku ji nêz ve li min binêre, ji ber ku rojekê ez ê navdar bibim — ne ji ber sedemên xelet, tenê ji ber jêhatîbûna min, ew jê bawer bû. Bi vî awayî ew ê bihêle ku xerîdar xwe girîng hîs bike, hêjayî serdanê, û em ê bibînin ka em ê çi bertekê bistînin. Çawa dixwazî bersiv bide, wî got.

Ew ne ehmeq bû — wî ceribandina xerîdar hêsan kiribû, lê ew wek pîrejineke gundekî biçûk meraqdar bû û dixwest bi çavên xwe bibîne ka ez ê çi bikim, ka dê çi biqewime. Û rastî ev e, ji me herduyan kesî bi rastî nizanî.

Xerîdarê yekem ê listeyê: platforma belavkirinê ya RINASCENTE li Catania. Bextê min hebû ku, di pênc rojên perwerdehiya xwe ya Gillette de, bêtî randevû serdana embarên wan bikim, û min tiştek

fêm kiribû: tenê hêza navê Gillette bû ku dihişt em bêyî agahdarî
bên pêşwazîkirin — di navbera quretî û pêwîstbûnê de.

Sekreterê hat pêşwaziya me û em birin odeya bendewariyê, û piştî
demeke kurt berpirsa kirîne derket pêşwaziya me — jineke dirêj,
spehî, xweşik, rêkûpêk û bi bêhn, ku di cih de silav da me
herduyan û pirsî ka em qehweyê dixwazin.

Giorgio spasiya wê kir û got erê, min got na, û ew jixwe amade
dibû ku bersiva pirsê berpirsa kirîne bide ka ez kî me û rola min çi
ye.

Berî ku ew gotinekê bibêje, min pêşî lê girt: ez şagirtê firotanê me,
min got, lê ji kerema xwe min bi şagirtê sêrbaz re tevlihev nekin.

Ew ji kenan teqîya û got: ev roj çiqas xweş derdikeve — ez hinekî
xemgîn hatim, û niha her tişt guherî.

Berçavkên Giorgio yên xwendinê pê re bûn, pênu-seke giranbiha ku
wî her tim di bêrika çakê xwe de dihişt, û ajandayeke çermîn a
A5 bi zincîrok, ku formên sîparîşan tê de diparast.

Ne çente, ne kompîter, û telefona wî bi tundî girtî.

Wan dest pê kir ku sîparîşa xerîdaran amade bikin — wan wisa jê
re digot — û min her tim dibihîst ku behsa cihekî «PICKING»
dikin, min hewl dida ku fêm bikim ka bi rastî tê çi wateyê.

Wê rojê firotineke rastîn tunebû — di firotana mezin de, her tişt li
ser listeyeke bihayên a salane ya sabît dimeşîya, bi promosyonên
herêmî yên bi belavokan ku ji navendê, ji navenda giştî, dihatin
birêvebirin.

Hemû civîn bîst deqeyan dom kir, û berî ku em derkevin jinikê
pirsî: Birêz Priolo, ma hûn ê îro min venexwînin firavîne, da ku em

şagirtê we yê sêrbaz hinekî baştir nas bikin — yê ku êdî gotineke din negotiye?

Bê guman, wî got — em li Ognina, li xwaringeha Selen, saet 13:30 hev bibînin, û ji bo min dê kêfeke mezin be ku bi navê şirketa xwe mêvandariya we bikim.

Di vê navberê de em daketin qata firotanê, beşa parfûmeriyê, da ku jina berpirsa sîparîşa kozmetîkên COROLLE bibînin, û dema ku wî deftera xwe ya sîparîşan vekir ez ecêbmayî mam ku min diwanzdeh rûpelên lîsteyan dîtî — zêdetirî 1.500 SKU.

Dema ku wan slogana «BECAUSE I'M WORTH IT» da destpêkirin, ew ne tenê hevokeke wêrek bû — felsefeyeke tevahî tê de heye ku hê îro jî wê bêdem dike: jin.

Ferdinando